

ת"פ 63640/04/21 - מדינת ישראל נגד רחמים אלקובי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 63640-04-21 מדינת ישראל נ' אלקובי(עציר)

לפני כבוד השופטת רות פוזננסקי כץ
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים רחמים אלקובי
ע"י ב"כ עו"ד רוי גבריאלי

גזר דין

חלק כללי

1. ביום 19.12.21 הודה הנאשם והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות כדלקמן: **גניבת רכב** לפי סעיף 413 ב לחוק העונשין, תשל"ז-1977 {להלן: "**החוק**" } **ונהיגה פוחזת של רכב**, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 15.06.21 בשעה 14:30 לערך, הגיע מר יאיר (להלן: "**המתלונן**") עם רכבו מסוג HYUNDAI (להלן: "**הרכב**"), למכון שטיפת רכבים ברחוב התחיה 32, תל אביב (להלן: "**המקום**"). המתלונן השאיר את הרכב מונע ומסר אותו לעובד במכון השטיפה מר פדלאללה רימאוי (להלן: "**פדלאללה**"), בעמדה לשטיפת רכבים.

3. באותן הנסיבות הגיע הנאשם למקום, ניגש לפדלאללה, אשר באותה עת ניקה את הרכב, שילם לו "טיפ" בעבור ניקוי הרכב, וביקש ממנו להזיז את הרכב, כך שיוכל לצאת ממכון השטיפה. פדלאללה, אשר סבר כי הנאשם הוא בעליו של הרכב, עשה כפי שהנאשם ביקש והנאשם נכנס אל הרכב, ללא רשות המתלונן, ועזב את המקום.

4. בהמשך, בשעה 20:04 לערך, הגיע הנאשם אל כפר קאסם כשהוא נוהג ברכב. מיד כשנודע לשוטרים שהיו במקום כי הנאשם נוהג ברכב גנוב, הציבו השוטרים נידת משטרתית ברחוב עלי בן אבו טאלב בכפר קאסם, כאשר הניידת הבהבה באמצעות אורות כחולים (להלן: "**הניידת**"). הנאשם ניסה לעקוף באמצעות הרכב את הניידת המשטרתית מצד ימין ומצד שמאל ומשלא צלח נסע במהירות ישירות לכיוון הניידת ופגע בה. באותן הנסיבות, החל הנאשם לנהוג ברוורס תוך שהשוטרים צועקים לעברו כי יעצור את הרכב ואולם הנאשם המשיך בנסיעה, נהג באופן פרוץ ומסוכן לאחר, עד שפגע בעמוד תאורה שהיה ממוקם באי תנועה שהפריד בין הנתיבים. בהמשך, לאחר שהרכב נעצר, יצא הנאשם מהרכב וניסה להימלט רגלית, אך נעצר על ידי השוטרים.

ראיות לעונש מטעם המאשימה

5. המאשימה הגישה לבית המשפט את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם כמו גם את המאסר המותנה אותו ביקשה להפעיל.

ראיות לעונש מטעם ב"כ הנאשם

6. בנו של הנאשם, חיים אלקובי תלמיד כיתה ח', סיפר כי הוא בן יחיד במשפחה. לדבריו, נוכח מצבו של אביו אשר נמצא בכלא, סובל הוא מהתנכלויות וחרמות מצד ילדים הלומדים אתו. חיים סיפר כי חווה קשיים בהתמודדות בבית ללא אביו, בעיקר לאחר שסבו נפטר ולאור המוגבלות הפיזית של אמו, וכי הוא חווה געגועים וזקוק לאביו כדי שיעזור לו בטיפול באם.

7. בת זוגו של הנאשם, הגב' גלית אלקובי מסתייעת בכיסא גלגלים, ביקשה אף היא לשאת דברים ושיתפה בדבר הקשיים שהיא חווה בהתמודדות היומיומית ללא הנאשם, זאת עקב מצבה הבריאותי והטיפוליים הרפואיים להם היא זקוקה.

8. לבקשתה של ב"כ הנאשם התקבלה חוות דעת קצין האסירים בבית הסוהר. מחוות הדעת מיום 13.04.22 עולה כי הנאשם מביע כל העת מוטיבציה גבוהה לשילוב ולטיפול בתחום ההתמכרויות. לאחר שמצבו הנפשי של הנאשם התייצב והוא לא נזקק עוד להשגחה, שולב הנאשם בטיפול בפרויקט "תלם" (תכנית הכנה לגמילה מסמים). בנוסף, החל מיום 29.11.2021 שולב הנאשם בתוכנית הכנה, ולאורך החודשים בהם שוהה בפרויקט מילא תפקידים שונים, אשר דרשו נקיטת יוזמה ואחריות אישית. הנאשם משולב בקבוצות טיפוליות שונות במהלכן מגלה כנות, פתיחות, מודעות עצמית ונכונות לעבודה משמעותית.

טיעוני הצדדים

טיעוני המאשימה

9. המאשימה הפנתה בטיעוניה לרישום הפלילי של הנאשם ולכך שביצע את העבירות המיוחסות לו שעה שמאסר מותנה מרחף מעל ראשו. בנוסף הפנתה המאשימה לכתב האישום המתוקן ולטיב העבירות בהן הורשע הנאשם.

10. הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם נוגעים לשמירה על קניינו ורכושו של אדם ועל פרטיותו. מעשיו פגעו בתחושת הביטחון של האזרחים ואף גרמו לנזק כלכלי אשר נובע מהעלאת פרמיות הביטוח. הנאשם הגדיל לעשות שעה שנהג באופן מסוכן ובנהיגתו הפוזת סכן את כלל המשתמשים בדרך.

11. באשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה, טענה המאשימה כי מדובר בפגיעה חמורה בערכים אלה, שכן מדובר בנאשם אשר נהג ברכב גנוב באופן אשר סיכן את שלום הציבור, ניסה להימלט מהשוטרים ופגע ברכב משטרתי ובעמוד תאורה. הנאשם עשה כל זאת חרף קריאות השוטרים אשר ביקשו

ממנו לעצור, ולבסוף אף ניסה להימלט רגלית.

12. מעשיו של הנאשם מלמדים על תכנון מוקדם, שכן הנאשם הגיע למכון שטיפת רכבים, הזדהה כבעליו של הרכב, שילם "טיפ" לעובד במכון השטיפה כדי לגרום לו לחשוב כי הוא הבעלים של הרכב או אז נכנס אל הרכב ונסע מהמקום. התנהגותו זו של הנאשם מלמדת על רמת תכנון ותחכום גבוהה.

13. באשר למתחם העונש ההולם עתרה באת כוח המאשימה למתחם אשר נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ל - 30 חודשי מאסר ולתמיכה בעתירתה הפנתה אל שורה של פסקי דין, כדלהלן:

א. רע"פ 1123/18 **אשרף דבארי נגד מדינת ישראל** -בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של **גניבה, ניסיון לגניבת רכב, אימים ונהיגה ללא רישיון נהיגה**. בית המשפט אימץ את עתירת המדינה וקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 12 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, אשר לחובתו רישום פלילי ולאחר שהתקבל תסקיר חיובי בעניינו - 13 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הפעיל מאסר על תנאי כך שסך הכל ריצה הנאשם 14 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחה.

ב. ת"פ 45411-05-21 **מדינת ישראל נגד שמעון דדון** (שלום פתח תקווה) - נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע **2 עבירות של גניבת רכב ופריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא עם אחר**. הנאשם ביחד עם האחר גנבו שני רכבים בכך ששכפלו את המפתח של הרכבים, ועקבו אחרי מיקומם באמצעות יישומון מעקב. הנאשם והאחר העבירו את הרכבים הגנובים לכפר דיר קאדיס ומסרו אותם לאחר בתמורה ל 5,000 ₪ עבור כל רכב. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בגין עבירת גניבת רכב אחד הנע בין 11 חודשי מאסר ל - 22 חודשי מאסר בפועל, ובגין גניבת שני הרכבים קבע מתחם אחד הנע בין 20 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי, נדון ל- 25 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

14. באת כוח הנאשם הפנתה **לעברו הפלילי המכביד** של הנאשם אשר אווז 11 הרשעות קודמות ביותר מ - 88 תיקי חקירה, בגינם ריצה מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריח המסתכמים ב 16 שנים. הנאשם ביצע את העבירות נשוא כתב האישום שלושה חודשים לאחר ששוחרר מאסר ממושך, שעה שמעל ראשו ריחף מאסר מותנה בן 8 חודשים. לפיכך ביקשה המאשימה כי בית המשפט יטיל על הנאשם ענישה מרתיעה, כהוראות סעיף 40 ו לחוק העונשין, שכן לטעמה "רחמנות" על הנאשם תיצור אכזריות כלפי קורבנותיו הבאים.

15. באשר **למיקומו של הנאשם בתוך המתחם** ביקשה באת כוח המאשימה למקם את הנאשם באמצע המתחם ולהשית עליו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, את המאסר המותנה ביקשה כי בית המשפט יפעיל במצטבר, כך שבסך הכול ירצה הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי משמעותי וקנס.

16. באת כוח הנאשם פתחה טיעוניה בהפנותה לכך שהנאשם נמצא כעת בנקודה מיוחדת שעה שלראשונה בחייו מגלה כוונה ומוטיבציה אמיתיות לערוך שינוי משמעותי בהרגליו ולהשתקם. הסניגורית ביקשה להפנות לפרוטוקול הדיונים מיום 03.10.21 ו 15.11.2021, במסגרתם שב והצהיר הנאשם כי ברצונו לשנות את אורח חייו ושב וביקש כי יתאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי.

17. באת כוח הנאשם ציינה כי את הנאשם היא מכירה שנים וכי ייצגה אותו בהליכים קודמים, וכי זו הפעם הראשונה שהנאשם מביע נכונות ומוטיבציה להליך שיקומי, מתוך רצון עמוק וכנה לערוך שינוי משמעותי באורח חייו. לטענתה הנאשם פנה מספר פעמים לשירות בתי הסוהר בבקשה להשתלב בהליכים טיפוליים ואולם עד היום בקשותיו סורבו. עם זאת הפעם הצליח להשתלב בהליך טיפולי בכלא, וזאת בעקבות ההחלטות שניתנו על ידי בית המשפט בהליך זה.

18. באת כוח הנאשם עמדה על הפוטנציאל והאופק השיקומי שיש לתת לנאשם, הגם ודווקא נוכח העובדה שזו הפעם הראשונה בחייו שהוא מנסה לערוך שינוי. לטעמה על בית המשפט להושיט יד לנאשם בכדי לעודד אותו להמשיך בדרך בה החל לצעוד ועל מנת לסייע לו לחזור אל דרך המלך. לתמיכה בטענתה הפנתה ב"כ הנאשם לחוות דעת שהוגשה על ידי שב"ס ואשר ממנה עולה כי לאורך חודשים שווה הנאשם בפרויקט "תלם" וכי מילא תפקידים אשר במסגרתם נדרשה ממנו יוזמה. הנאשם שולב בתוכניות טיפוליות שונות במהלכן גילה כנות, פתיחות, מודעות עצמית ונכונות לעבודה משמעותית.

19. באת כוח הנאשם הפנתה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, לכך שיש לו ילד בן 12 בעל צרכים מיוחדים, אשר מתקשה להתמודד עם חיי היומיום ללא תמיכת אביו, כמו גם לכך שהנאשם נשוי לאשה בעלת מוגבלויות, אשר מגדלת את בנם ומטפלת בו לבדה ללא תמיכה מצד הנאשם.

20. עוד הוסיפה וטענה ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה בניגוד להמלצתה, שכן סברה כי הקשיים הראייתיים בתיק זה מצדיקים את ניהולו. עם זאת, כאמור, היה זה הנאשם אשר ביקש להודות ולקחת אחריות על מעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. בכל הנוגע לטענות המאשימה בדבר נזקים כלכליים ורכשיים להם גרם הנאשם, כמו גם טענות בנוגע לפציעה אשר נגרמה לשוטר, ביקשה ב"כ הנאשם כי טענות אלה ידחו על הסף, שכן לא הוגשו כל ראיות אשר מוכיחות קיומם של נזקים אלה.

21. בחינת מעשיו של הנאשם מלמדת על רף חומרה נמוך מבין העבירות שעניינן נטילת רכב ללא רשות בנסיבות אשר מצביעות על כוונה שלא להחזירו. הדין אמנם אותו דין אך הנסיבות מקלות וזאת בשים לב לעמימות ואי הוודאות והטענות אותן התביעה לא הצליחה להוכיח.

22. באשר למתחם הענישה הפנתה באת כוח הנאשם לת"פ 560180-06-21 **מדינת ישראל נגד מועתז רגוב**. פסק דין של מותב זה אשר מפורטים בו מתחמים בגין עבירות דומות. לטענתה מתחם העונש במקרה דנן צריך לנוע בין 10 חודשים ל - 18 חודשי מאסר בפועל ואת הנאשם יש למקם ברף התחתון של המתחם ולהסתפק

ב-13 חודשי המעצר, וזאת כולל הפעלת המאסר המותנה אשר מרחף מעל ראשו.

הנאשם בדברו האחרון

23. הנאשם הגיש לבית המשפט מסמכים ותעודות המלמדים על השתלבותו בהליך הטיפול בין כותלי הכלא וכן מלמדים על הסיוע שהוא מעניק לאסירים אחרים הנמצאים במצב דומה לשלו.

24. הנאשם שיתף את בית המשפט בכך שזו הפעם הראשונה בחייו שהוא נלחם. לדבריו, מאז שנות התשעים, מתנהלים בעניינו הליכים פליליים ובכל אחת מהפעמים הגיע להסדרים, ריצה עונשי מאסר, השתחרר וחזר וביצע עבירות. עם זאת הפעם קיבל "בום גדול" כך לדבריו והחליט להילחם על החופש שלו, על הבריאות שלו, על הבית על הכל "אני לא מקל בעבר שלי ובמה שעשיתי, על העבר שלי שילמתי ומה שעשיתי אני גם משלם עליו. אני מסתכל על עצמי, על המשפחה והאישה שלי, אני הייתי רוצה להיות בבית, לחגוג איתם את כל החגים, להיות עם הבן שלי בתקופה הזו ולעזור לו בזמן שהוא מתבגר, להיות עם אשתי. עשיתי עם עצמי שינוי מאוד גדול ואמשיך לעשות שינוי גם בחוץ, אשתדל לעשות מה שצריך, אעשה את זה כי אני רוצה את זה. אני לא רוצה לחזור לפשע בכלל....אני מוכן לקבל עליי תנאי כל כך גדול שאין לי ספק אפילו שאני לא חוזר לזה, לא חוזר לפה בכלל, לא מתעסק בזה, לא מתחייב לזה וזה לא מעניין אותי. אני באמת כנוע מכל הכיוונים. אני גם שמח שבית המשפט נתן לי צ'אנס, עם כל הכבוד לבית המשפט גם אני עשיתי מלחמה מאוד גדולה בשביל להגיע למקום הזה ולטיפול הזה ולהוכיח לכולם שכולם טועים, לקצינת המבחן בעיקר. זה לא שלהם, זה שלי, הרווחתי את זה ואמשיך להרוויח".

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

25. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה, וזאת בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

26. במקרה שבפניי **הערך החברתי המוגן אשר נפגע** נוגע להגנה על קניינו של האדם, על שלומו ועל תחושת ביטחונו ובחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי מעשיו של הנאשם גרמו לפגיעה משמעותית בערכים אלה.

27. המתלונן הגיע לשטוף את רכבו ונתן אמונו בעובדי מכון השטיפה. הנאשם ניצל אמון זה והיטל גם בעובד מכון השטיפה על ידי כך שבתחום קיבל לידי את רכבו של המתלונן, ונהג בו בנהיגה פוזת במהלכה אף פגע בניידת ובעמוד תאורה.

28. תופעת גניבת הרכבים הפכה שכיחה ומהווה פגיעה של ממש בחייהם של האזרחים, אשר רכבם והשימוש בו הפך להיות חלק בלתי נפרד מהתנהלותם ומהתפקוד היום יומי שלהם. בעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט עמית בבש"פ 45/10 פאדי מסארווה נגד מדינת ישראל

"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי יאמוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש".

29. הנאשם לא רק גנב רכב, אלא שנהג ברכב הגנוב בנהיגה מסוכנת ופוחזת ובמעשיו אלה פגע **בערך מוגן של סיכון חיי אדם**, בערכים המוגנים של שמירה על הסדר הציבורי בכבישים ושמירה על שלומם של העושים שימוש בדרך. הנאשם נהג בדרך המסכנת חיי אדם, כאשר בנהיגתו ניסה לעקוף את הניידת המשטרתית ועצר את הרכב רק לאחר שהתנגש בעמוד תאורה וגרם לנזק ברכוש ורק במזל לא גרם לפגיעה בנפש. זאת ועוד, יש לזכור כי הנאשם נהג כפי שנהג בכביש מהיר בו עושים שימוש נהגים תמימים אשר מבקשים להגיע למחוז חפצם בבטחה והנה הנאשם, בנהיגתו הפרועה ומשוללת הרסן, עשוי היה לפגוע בגופם וברכושם.

30. יש צדק רב בטיעוני המאשימה כי העבירה נשוא תיק זה הינה **פרי של תכנון ותחכום וכי הנאשם הגיע אל המקום במטרה לגנוב רכב**. מנגד, יש גם צדק בדברי ב"כ הנאשם, שכן מבין כלל עבירות הרכב המוכרות, הרי שגניבת הרכב במקרה דנן אינה נמצאת ברף חומרה גבוהה. **הנאשם פעל לבדו שכן אין המדובר בעבירה של גניבת רכב בצוותא, וכן אין המדובר בגניבת רכב שהינה חלק משרשרת**.

31. עוד קודם שאקבע את עונשו של הנאשם הבה נבחן את הענישה הנוהגת בעבירות דומות.

מדיניות הענישה הנוהגת

32. עיינתי בפסיקה שהגישו הצדדים ומצאתי להפנות לפסיקה נוספת, בין השאר גם במקרים בהם בוצעו עבירות חמורות יותר מהמקרה שבפניי כמו גם עבירות חמורות פחות מהמקרה דנן, וזאת לשם השוואה של מתחמי הענישה ומכוח קל וחומר, כדלקמן:

א. ת"פ 57323-12-17 **מדינת ישראל נגד מוחמד גודה** - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של **גניבת רכב**, **החזקת כלי פריצה**, **נהיגה פוחזת של רכב**, **נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח וכניסה לישראל שלא כחוק**. בית המשפט אימץ את עתירת המדינה וקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 18 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, וזאת בשים לב לכך שבית המשפט התייחס **לעבירת הנהיגה הפוחזת ברכב כעבירה אשר מעלה את רף חומרת המעשים והעונש**, וגזר על הנאשם, אשר לחובתו **רישום פלילי מכביד** ואשר **שוחרר 7 ימים טרם מעצרו ושלושה מאסרים על תנאי מרחפים מעל ראשו - 20 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט הפעיל 3 מאסרים על **תנאי** כך שבסך הכל נגזרו על הנאשם **28 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית**. ערעור

הנאשם על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ב. רע"פ 1108/15 **מחמוד שעאבנה נגד מדינת ישראל** - אקדים את המאוחר ואומר כי מקרה זה חמור מהמקרה שבפניי ולו רק בשים לב לעובדה שהמעשים בוצעו על רקע תכנון, בתחכום מסוים ובצוותא, ואולם מצאתי להביאו על שום המתחם שנקבע על ידי בית המשפט והעונש שנגזר על הנאשם, שכן חרף הפערים בחומרה אותם ציינתי, בית המשפט הטיל על הנאשם עונש דומה לזה לו עותרת המאשימה במקרה דנן. במה דברים אמורים? הנאשם במקרה אליו אני מפנה לא צבר לחובתו הרשעות קודמות והורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירות של **גניבת רכב והחזקת כלי פריצה**. על פי עובדות כתב האישום הנאשם ביחד עם אחר הגיעו לחניון של סופר מרקט גדול. השניים הגיעו למקום ברכבו של הנאשם, והסתובבו ברגל בין המכוניות. האחר ניגש לרכב שחנה במקום, וכעבור מספר רגעים נכנס אל הרכב ונסע אל מחוץ לחניון, תוך שהנאשם מתצפת ומכוון אותו לעבר היציאה. באישום השני, החזיק הנאשם ברכבו כלי פריצה ללא הסבר סביר להימצאותם ברכבו. בית המשפט השלום קבע מתחם אשר נע בין 8 חודשי מאסר ל-24 חודשים וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם וכך גם עשה בית המשפט העליון. הנאשם האחר הודה במעשיו ונדון ל-16 חודשי מאסר בפועל.

ג. עפ"ג (תל-אביב) 37617-01-19 **סנטוב נ' מדינת ישראל (11.3.19)** - הנאשם הודה והורשע בעבירות של **גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח**. הנאשם יחד עם אחר, גנב רכב מחניון בת"א, עת נכנס לרכב, התניע אותו ונסע בו לכיוון היציאה מהחניון. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשים ל-18 חודשי מאסר, לצד פסילה מלקבל רישיון נהיגה או מלנהוג לתקופה של 3 חודשים. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שלא בא בהמלצה טיפולית. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 29 נטול עבר פלילי, עונש של 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים ופסילה מלקבל רישיון נהיגה או לנהוג למשך 3 חודשים. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ד. עפ"ג 32962-05-21 **אחמד אלחמידי נגד מדינת ישראל** - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו **בשתי עבירות של גניבת רכב**. הנאשם היה חלק משרשרת גניבת רכבים והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית, כאשר תפקידו של הנאשם היה לקבל את הרכבים הגנובים ולהעבירם לשטחי הרשות. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 16 ל 34 חודשי מאסר בפועל ומשיקולי שיקום לאחר שקיבל תסקיר חיובי בעניינו של הנאשם, הטיל עליו בית המשפט עונש של 13 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הנאשם לא השלים עם עונשו וערער על חומרתו לבית המשפט המחוזי, אשר קיבל את הערעור באופן חלקי. בית המשפט לא התערב במתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט השלום, אולם התרשם מעברו הנקי של הנאשם שאף עבר הליך שיקומי ובכוונתו להשתלב

בלימודים אקדמיים, והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל אשר אם ימצא מתאים יוכל לרצותם בעבודות שירות, ולצד זאת צו מבחן למשך שנה וענישה נלווית.

ה. רע"פ 6957/20 **עלי ספורי נגד מדינת ישראל** - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו **בארבע עבירות של גניבת רכב**. על פי המתואר בפסק הדין הנאשם גנב ארבעה רכבים מחברות השכרת רכב וזאת בארבע הזדמנויות שונות. בכל אחד מן המקרים שכר הנאשם כלי רכב מחברת השכרה, הסיעו לשטחי הרשות הפלסטינית, והתקין בו מכשיר איתור המבוסס על מערכת מיקום גלובאלית (GBS) וזאת על מנת שיוכל להתחקות אחר מיקומו גם לאחר השבתו לחברה. זמן מה לאחר שהרכב הושב לחברת ההשכרה והושכר על ידי אדם אחר, גנב הנאשם, ביחד עם אדם נוסף את כלי הרכב על ידי כך שהתחקה אחר מיקומו באמצעות מערכת שהתקין. הנאשם והאחר העבירו את הרכבים לשטחי הרשות הפלסטינית. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם לכלל העבירות אשר נע בין 18 חודשי מאסר ל 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, וגזר על הנאשם, שהינו נעדר רישום פלילי ושירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו, 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור הנאשם בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחה.

ו. רע"פ 7577/17 **נסראללה נסיראת נגד מדינת ישראל**, בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של **גניבת רכב ופריצה לרכב בכוונה לגנוב**. על פי כתב האישום, הנאשם התפרץ לרכב בכך שניפץ את שמשת חלון הדלת הימנית קדמית, וכנס לתוכו על מנת לגנוב. בהמשך, הניע הנאשם את הרכב ועזב את המקום כשהוא נוהג לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית. הנאשם צירף תיק נוסף שבמסגרתו הורשע האשם בעבירות נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח. באשר לעבירת הגניבה בית המשפט השלום קבע מתחם עונש שנע בין 9 חודשים לבין 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. והטיל על הנאשם בשני התיקים 9 חודשי מאסר בפועל, עם הפעלת 6 חודשי מאסר על תנאי בחופף ובמצטבר כך שבסך הכל ירצה הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה אפוא גם ערעורו לבית המשפט העליון.

ז. ת"פ 56018-06-21 **מדינת ישראל נגד מועתז רגוב**, בית המשפט השלום בתל אביב (מותב זה) הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמה לעונש בעבירות של **גניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, נהיגה ללא רישיון רכב ונהיגת רכב ללא ביטוח. הנאשם התפרץ לרכב שהיה מונע באותה עת והחל בנסיעה לכיוון דרום הארץ**. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל, והטיל על נאשם בעל עבר פלילי ישן, 10 חודשי מאסר בפועל, והפעיל מאסר על תנאי בן 3 חודשים בחופף ובמצטבר כך שבסך הכל ירצה הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל.

33. עניינו של הנאשם חמור ומעשיו פגעו בערכים מוגנים שעל בית המשפט לעשות כל שביכולתו בכדי לוודא כי יזכו להגנה ראויה, בין השאר על דרך של ענישה משמעותית אשר יהא בכוחה להרתיע את המתכננים מלבצע עבירות דומות. מנגד, עליי לתת את הדעת לרף החומרה של המעשה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומידת הנזק לה גרם הנאשם. לאחר ששקלתי את כלל האמור, כמו גם את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין **12 חודשי מאסר ועד 25 חודשי מאסר בפועל**.

34. באשר לשאלת סטייה מהמתחם הרי שלא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת. עם זאת, לא נעלם מעיני כי הנאשם חזר פעם אחר פעם על רצונו להשתלב בהליך טיפולי - בתחילה מחוץ לכלא ובהמשך ביקש לקבל טיפול במהלך תקופת מעצרו. מאמציו נשאו פרי והנאשם אכן שולב בטיפול ועל כך ניתן ללמוד מן המסמך שהתקבל משב"ס, כמו גם מסמכים ותעודות שהציג הנאשם. נוכח האמור, הגם שאין בכוונתי לסטות מן המתחם לקולא, הרי שבכוונתי לתת משקל בענישה לפוטנציאל השיקומי של הנאשם, כפי שאפרט בפרק הבא העוסק בעונש הקונקרטי.

קביעת העונש הקונקרטי:

35. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. ראשית לכל נתתי משקל לכך שהנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו. הנאשם עשה כן חרף טענות בדבר קשיים ראייתיים - טענות אשר קיבלו ביטוי בתיקון המשמעותי בכתב האישום. הנאשם ביקש ליטול אחריות על מעשיו, בין השאר בכדי שתינתן לו האפשרות להשתלב בהליך טיפולי - כפי שאכן קרה. מכאן שהודיית הנאשם לא רק שהביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר, אלא שאפשרה לנאשם לרכז את מאמציו ומשאביו הרגשיים בהשתלבות בהליך טיפולי ובניסיון אמיתי לערוך, בפעם הראשונה בחייו, שינוי.

36. שמעתי את הנאשם במהלך הטיעונים לעונש ובדיונים הרבים שהתקיימו בפניי. הנאשם הביע חרטה כנה ומלאה על הסתבכותו הנוספת עם החוק והתרשמתי מכנות כוונותיו לערוך שינוי בחייו, מתוך שאיפה אותה הביע בפניי שלא למצוא את עצמו שוב, בתוך זמן קצר, מרצה עונש נוסף. אין זה עניין של מה בכך ואל לנו להקל בכך ראש. עמדת המאשימה ברורה ומובנת. הנאשם הורשע אינספור פעמים וריצה שנים רבות בכלא. משאלו הם פני הדברים ניתן להבין מדוע המאשימה מפקפקת בכוונותיו של הנאשם, לא כל שכן בהיתכנות כי אכן ישנה את דרכיו.

37. את אשר יקרה קשה לצפות וימים יגידו אם הנאשם יצליח לערוך את השינוי לו הוא מייחל. עם זאת, לעת הזו, התרשמתי מכנות כוונותיו של הנאשם, אשר מכיר את עולם הפשע ואת שגרת הכניסה והיציאה מן הכלא משך כל חייו הבוגרים. הנאשם יודע היטב מה מחכה לו היה ויחזור לסורו מיד עם סיום ריצוי עונשו. הדרך הטיפולית בה החל הנאשם חשובה היא ויש לקוות כי תאפשר לנאשם לערוך בדיקה מעמיקה של מצבו ותקדם שינוי שאולי אף יאפשר לו להשתלב בחברה ולצעוד "בדרך המלך" כפי שהוא שואף לעשות. לא ניתן להוציא מכלל אפשרות כי הדבר לא יעלה בידי הנאשם וכי למרות המוטיבציה הגבוהה הרגלי העבר יגברו על שאיפות ההווה, ואולם אני סבורה כי על בית המשפט להושיט יד לנאשם ולתת בו אמון מתוך תקווה שהבעת האמון תסייע לו

בהליך הטיפול בו הוא מצוי כעת בין כותלי הכלא. היה והנאשם יחטא שוב - את אשר צפוי לו יודע הוא היטב. יחטא הנאשם שוב, לא יוכל עוד לזעוק כי הוא מבקש לערוך שינוי וגם אם יזעק אין מי שימצא כי זעקה זו אמינה וכנה. זו ההזדמנות של הנאשם ומה אשר יעלה בגורלו - בידיו בלבד.

38. אבהיר כי לא נעלמה מעיני העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות נשוא תיק זה שלושה חודשים לאחר ששוחרר ממאסרו האחרון וכאשר מרחף מעל ראשו מאסר על תנאי בן 8 חודשים - כל זאת לאחר שכבר ריצה כמעט 16 שנים בכלא. כלל האמור יש בו כדי להצביע על היעדר מיומנויות לחזור ולהשתלב בחברה. עובדות אלה ידועות וברורות ואין נתונות במחלוקת. אלא שהפעם, כאמור, דרך סדק צר ניתן לראות מעט אור, גם אם חלש, שיתכן ויוביל לראשונה לשינוי בחייו של הנאשם.

39. עוד נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם אשר רעייתו ובנו בעלי צרכים מיוחדים. ניכר היה מדבריהם בבית המשפט כי היעדרו של הנאשם מן הבית מקשה עליהם עד מאוד ומטיל מעמסה גדולה על הבן בן ה-12, אשר נדרש לסייע לאמו, שמתנהלת באמצעות כיסא גלגלים.

40. המעשים אותם ביצע הנאשם חמורים הם וחומרתם פורטה בהרחבה בגזר דין זה. נוכח החומרה שבגניבת הרכב, לא כל שכן בנהיגה הפוזת, בכוונתי להטיל על הנאשם ענישה משמעותית. עם זאת, בכדי לחזק את הנאשם ולהביע אמון בו וברצינות כוונותיו, ולאור נסיבותיו אישיות המורכבות, בכוונתי להקל במידת מה בעונשו.

41. לאחר שנתתי את דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, לשיקולים לחומרה ולקולא ולכלל הנתונים שהובאו בפני, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** למשך 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי חישובי שב"ס.

ב. **הפעלת מאסר על תנאי** בן 8 חודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. 67373-09-19. עונש המאסר המותנה ירוצה בחופף ובמצטבר כך **שבסך הכל ירצה הנאשם עונש של 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי חישוב שב"ס.**

ג. 6 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת רכוש, למעט החזקת רכוש חשוד כגנוב, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ד. 6 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של נהיגה פוזת של רכב וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ה. הנאשם יחתום על **התחייבות כספית** על סך 5000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע. רשמתי לפניי הצהרת הנאשם.

ו. פיצוי על סך 800 ש"ח למתלונן, ע"ת מס' 19, אשר יופקד בקופת בית המשפט 30 ימים לאחר שחרורו של הנאשם ממאסרו.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו על ידי הנאשם בתיק מ"י/מ"ת יועברו לצורך תשלום הקנס ו/או הפיצוי שנפסקו בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

9.5.2022